

Warszawa, 7 kwietnia 2015 r.

Opinia do ustawy o ratyfikacji Traktatu między Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Królestwem Niderlandów oraz Republiką Portugalską, ustanawiającego Europejskie Siły Żandarmerii EUROGENDFOR, sporządzonego w Velsen dnia 18 października 2007 r.

(druk nr 865)

I. Cel i przedmiot ustawy

Przedmiotem przedłożonej Senatowi ustawy jest wyrażenie zgody na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Traktatu między Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Królestwem Niderlandów oraz Republiką Portugalską, ustanawiającego Europejskie Siły Żandarmerii EUROGENDFOR, sporządzonego w Velsen (w Holandii) dnia 18 października 2007 r. (zwanego dalej „Traktatem”).

Ratyfikowanie Traktatu umożliwi przystąpienie Polski do EUROGENDFOR czyli organizacji międzynarodowej typu żandarmeryjnego, która wykonuje zadania policyjne w ramach operacji zarządzania kryzysowego.

Traktat składa się z 47 artykułów ujętych w 11 rozdziałach.

W treści art. 4 zawarto zadania EUROGENDFOR. Zadania te polegać mają na:

- realizowaniu misji z zakresu bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- monitorowaniu, doradzaniu, konsultowaniu i nadzorowaniu lokalnej policji wykonującej zadania, w tym dochodzeniowo-śledcze,
- prowadzeniu inwigilacji ludności, egzekwowaniu przepisów ruchu drogowego, patrolowaniu i ochrony granic oraz wykonywaniu zadań ogólnowo-wywiadowczych,

- wykrywaniu przestępstw, ściganiu sprawców oraz przekazywaniu ich właściwym organom,
- ochronie ludności i mienia w czasie zamieszek,
- szkoleniu policjantów i instruktorów w ramach programów współpracy.

Traktat określa aspekty instytucjonalne i prawne działania EUROGENDFOR, infrastrukturę Stałego Dowództwa, zasady dotyczące ochrony informacji, postanowienia dotyczące personelu, przywileje i immunitety, przepisy jurysdykcyjne i dyscyplinarne, kwestie wzajemnej pomocy prawnej.

Traktat w art. 28 stanowi, że każda ze Stron zrzeka się wszelkich roszczeń wobec innej Strony z tytułu szkód w mieniu do niej należącym, używanym w związku z realizacją zadań określonych w niniejszym Traktacie.

Zrzeczenie obejmuje także zrzeczenie się roszczeń przeciwko innej Stronie z tytułu zranienia lub śmierci poniesionej przez członka personelu EUROGENDFOR w trakcie wykonywania zadań służbowych.

W art. 29 szczegółowo uregulowano zasady odpowiedzialności za szkody wyrządzone osobom trzecim.

Przystąpienie przez Polskę do EUROGENDFOR da stronie polskiej możliwość obsadzania własnych przedstawicieli na stanowiskach w strukturze stałej, a dzięki temu legitymację do współdecydowania o udziale i zaangażowaniu w misjach, a także w kwestiach finansowych EUROGENDFOR.

Postanowienia Traktatu dotyczyć będą w Polsce wyłącznie Żandarmerii Wojskowej i to spośród członków tej formacji rekrutowani będą członkowie struktur dowódczych organizacji.

Zapisy Traktatu nie nadają podmiotom nim związanym innych praw niż te przysługujące w prawie krajowym. Oznacza to, że Żandarmeria Wojskowa korzystać będzie z przysługujących jej dotychczas uprawnień.

Ponieważ Konwencja dotyczy bezpośrednio spraw uregulowanych w ustawie, zasadnym jest tryb związania Polski umową, za uprzednią zgodą na ratyfikację wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 89. posiedzeniu w dniu 20 marca 2015 r. w oparciu o przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 3160).

Projekt stanowił przedmiot prac sejmowych: Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Komisje nie wprowadziły poprawek do projektu. Poprawek nie zgłoszono także w trakcie drugiego czytania (na posiedzeniu Sejmu).

Ustawa została przyjęta w brzmieniu przedłożenia rządowego.

III. Uwagi szczególne

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Beata Mandylis

Główny legislator